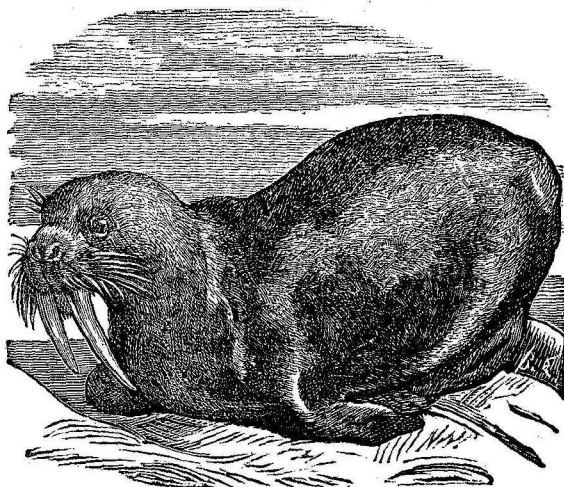

τὸ φῶς των, ἂν καὶ ἔτρεχε 12 ἑκατομύρια μιλίων καθ' ἑκαστον λεπτόν τῆς ὥρας, ἐκρειάσθη μολοντοῦτο νὰ φθάσῃ εἰς τὴν γῆν 3 ἑκατομύρια καὶ 500 χιλιάδας ἐτῶν! Καὶ ὁμοίως ὁ Θεὸς ἦτο ἐκεί!

— **Θάλασσα ἀποξηρανθεῖσα.** Εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἀρχαίας Ὀλλανδίας ὁπῆρχε τὸ πάλαι θάλασσα, ὀνομαζομένη Χάρλεμ· τὴν θάλασσαν ταύτην οἱ φιλόπονοι Ὀλλανδοὶ ἀπεξήρανεν ἐντὸς 15 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1839—1855 μὲ δαπάνην 3,400, ταλλήρων. Ἡ θάλασσα αὕτη περικλείει ἤδη περὶ τὰς 200 χιλιάδας στρέμματα καλλιεργηζήμου γῆς, ἥτις τρέφει περὶ τὰς 100,000 ἀνθρώπων! Τί δὲν κάμνει ἡ φιλεργία μεθ' ὑπομονῆς! ἐνῶ ἡ ἀργία μεταβάλλει καὶ αὐτὰς τὰς ωραιότατας πεδιάδας εἰς βάλτους!

ΟΥΑΛΡΟΣ.

Οὕτως ὀνομάζεται τὸ ζῶον, τὸ ὁποῖον παριστᾷ ἡ προκειμένη εἰκονογραφία, καὶ τὸ ὁποῖον, ὡς βλέπει, ὁ ἀναγνώστης ἔχει μεγάλην ὁμοιότητα μὲ τὴν κοινὴν φύκην. Τὸ ζῶον τοῦτο εὐρίσκεται εἰς μεγάλας ἀγέλας εἰς τὰς θαλάσσας τῶν βορείων κατεψηγμένων ζωνῶν. ὅπου ἡ χιών καὶ ὁ πάχος εἶναι διηνεκὴ καὶ τρέφεται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ θαλάσσια φυτὰ καὶ τὰ κογχύλια, τὰ ὁποῖα ἐπικολλῶνται ἐπ' αὐτά.

Ὁ Οὐάλρος εἶναι ζῶον μέγα, 12—15 ποδῶν τὸ μῆκος καὶ 20 ποδῶν τὴν περιφέρειαν καὶ ζυγίζει πολλάκις ὑπὲρ τὰς 800 δαδάς! Τὸ δέρμα του εἶναι δύο δακτύλων παχὺ καὶ τόσον σκληρὸν, ὥστε δυσκόλως διαπερᾶται ὑπὸ τῶν τριανῶν (καμακίων.) τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται κατ' αὐτοῦ οἱ κυνηγοὶ· ἔχει δὲ ἐκτὸς τούτου καὶ δύο μεγάλους χαυλιδόντας, ἢ κυνόδοντας, οἱ ὁποῖοι, ὡς φαίνονται ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ, κατέρχονται ἀπὸ τῆς ἄνω σιαγῶνος καὶ εἶναι πολλάκις περὶ τοὺς δύο πόδας μακροί, κωνικοὶ καὶ ὀξεῖς πρὸς τὸ ἄκρον, καὶ τοὺς ὁποῖους μεταχειρίζεται ὅχι μόνον

ὡς ὅπλον ἀμυντικόν καὶ ἐπιθετικόν, ἀλλὰ καὶ ὡς βοήθημα διὰν ἀναρρυχᾶται ἐπὶ τοῦ πάγου, ἢ θέλει νὰ δεύσῃ ἐπὶ τῆς θηρᾶς. Ὁ Οὐάλρος ἔχει, ἐκτὸς τοῦ ἀνθρώπου, πολλοὺς ἄλλους ἐχθροὺς, ὡς λ. χ. τὴν πολικὴν Ἀρκτον καὶ τοὺς σαρκοφάγους ἰχθῦς, κατὰ τῶν ὁποίων μεταχειρίζεται τοὺς χαυλιδόντας μὲ πολλὴν ἐπιδεξιότητα καὶ ἀποτελεσματικῶς. Συνήθως ἀγαπᾷ νὰ κοιμᾶται ἐξαπλούμενος ἐπὶ τοῦ πάγου, πρὸς ἐξασφάλισιν δὲ ἀπὸ πάσης αἰφνιδίου προσβολῆς, θέτει φύλακας, οἵτινες εἰδοποιοῦσι τοὺς κοιμωμένους περὶ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου δι' ὀξείας κραυγῆς. ὑπὸ τῆς ὁποίας ἀφυπνιζόμενοι χώνονται εἰς τὰς τρύπας των, ἢ, διὰν δὲν προφθάσωσι νὰ κάμωσι τοῦτο, ἐτοιμάζονται πρὸς μάχην, ἥτις τότε εἶναι πεισματώδης, εἴτε ἀνθρωπῆς εἶναι εἴτε ζῶον ὁ ἐχθρὸς.

Τὴν Οὐάλρην κυνηγᾷ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὴν σάρκα του, ἥτις χρησιμεύει πρὸς τροφήν του, διὰ τὸ ἔλαιον τὸ ὁποῖον προμηθεύεται ἐκ τοῦ πάχους του καὶ τὸ ὁποῖον τῷ χρησιμεύει πρὸς φωτισμὸν καὶ θερμασίαν, διὰ τὸ δέρμα του, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεται πρὸς κατ' αὐτοῦ ἐλκύνθων καὶ λέμβων, καὶ διὰ τοὺς χαυλιδόντας, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται ὡς οἱ κάλλιστοι τῶν ἐλεφαντωδόντων.

Οὕτως ἡ θεία πρόνοια ἐπρομήθευσε τροφήν, φωτισμὸν, θερμασίαν καὶ πολλὰ ἄλλα ἀναγκαῖα πρὸς ὑπαρξιν καὶ εὐζωίαν τῶν κατοίκων τῶν παγωμένων ἐκείνων χωρῶν, εἰς τὰς ὁποίας οὔτε φυτὰ, οὔτε ζῶα ἄλλα ἐκ τῶν χρησίμων εἰς τὸν ἄνθρωπον δύνανται νὰ ζήσωσι.

Τὸ ἐπισκευαζόμενον ὥρολόγιον.

«Λοιπὸν, Σάρα, ἀπὸ σήμερον πρέπει νὰ προσπαθήσῃς νὰ γείνης καλὸν ὥρολόγιον.

— Ἀλλὰ, πάτερ, ἐπροσπάθησα, ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ· καὶ εἶναι περιττὸν νὰ ξαναδοκιμάσω.

— Δὲν πρέπει νὰ ὁμιλῇς οὕτω τέκνον μου. Ἐλησμένης τῆς παλαιᾶς μας ὥρολόγιον; προσάκεις ἐπηγαινεν ἐμπρὸς καὶ ὁπίσω καὶ σὺ μὲ ἐσυμβούλευες νὰ ἀγοράσω νέον; Δύνανται νὰ μὲ εἰπῇς τί τοῦ ἔκαμα; διότι τώρα πηγαίνει πολὺ καλὰ.

— Ἀνεύσας τὸ ἐλατήριο καὶ ἐκαθάρσας τὸ πρόσωπον, τοὺς δείκτας καὶ τοὺς τροχοὺς ἐκ τῆς κίνεως· τὸ ἔβαλες ἔπειτα νὰ πηγαίνῃ καὶ τὸ διευθετῇς πᾶσαν ἡμέραν ἕως οὗ ἐπέτυχες νὰ τὸ κάμῃς; νὰ δεικνύῃ τὴν ὥραν ὀρθῶς.

— Κάλιστα! τὸ αὐτὸ πράξον καὶ σὺ μὲ τὴν πονηρὰν καρδίαν σου. Κάμε νέας ἀποφάσεις καὶ δεσφῆτι ὥστε νὰ δύνανται νὰ τὰς φυλάττῃς καὶ νὰ τὰς ἐκτελέῃς. Παρακάλεῖ τὸν Θεὸν νὰ καθαρίσῃ τὴν καρδίαν σου ἀπὸ πάντα κακῶν διαλογισμῶν καὶ αἰσθημάτων καὶ νὰ τὴν πληρώσῃ μὲ ὅ,τι εἶναι καλὸν καὶ ἅγιον. Πρὸς τοὺς πειρασμοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους περικυκλῶνεται καὶ διευθίσει τὴν διαγωγὴν σου κατὰ τὰ παραγγέλματα τῆς Γραφῆς, καὶ ἔσο βεβαία, ὅτι θὰ ζήσης ὀρθῶς καὶ θὰ ἔχῃς πλουσίαν τὴν ἀνταμοιβήν.